

РЕВО

Михайло Васильович

(16.09.1889 - 02.03.1962)

Видатний вітчизняний вчений

Доктор медичних і ветеринарних наук, професор

Академік Української академії сільськогосподарської наук

Заслужений діяч науки УРСР

Ініціатор створення Інституту

Народився 16 вересня (03 вересня за старим стилем) 1889 р. у м. Кролевець Чернігівської губернії (нині Сумська область, Україна).

Закінчив другу Варшавську гімназію (1908), Варшавський ветеринарний інститут (1912); пройшов наукове стажування при Головному ветеринарному управлінні Міністерства внутрішніх справ Російської імперії та в епізоотологічному відділі Інституту експериментальної медицини (м. Санкт-Петербург, 1913–1914 рр.); медичний факультет Харківського університету (1917).

Працював завідувачем кафедри мікробіології Київського ветеринарного зоотехнічного інституту (1925), в Інституті Коха (Берлін, 1926), зав. кафедри мікробіології Херсонського (1933) та Вінницького (1934) медичних інститутів, в Грузинському інституті експериментальної ветеринарії (1936–1937), зав. кафедри мікробіології Казанського зооветеринарного інституту ім. Баумана (1937), в Казанському інституті удосконалення лікарів ім. Леніна (1938–1944), зав. кафедри мікробіології Кубанського державного медичного інституту (1944),

зав. кафедри мікробіології Харківського ветеринарного інституту (1945–1960), зав. лабораторії загальної вірусології та вірусних захворювань сільськогосподарських тварин Українського науково-дослідного інституту землеробства (1961).

У 1936 р. М. В. Рево у Тбіліському державному медичному інституті захистив дисертацію на здобуття ступеня доктора медичних наук на тему: «Материалы к морфологии и биологии *Mycobacterium tuberculosis*»; у 1939 р. у Казанському державному зооветеринарному інституті захистив дисертацію на здобуття ступеня доктора ветеринарних наук на тему: «Антигенная структура сибирезвездного бацила и ее иммунологическое значение».

Основні напрями наукових досліджень академіка М. В. Рево – найактуальніші проблеми загальної, сільськогосподарської, медичної та ветеринарної мікробіології, вірусології й імунології, які відзначаються фундаментальністю і практичною значущістю. Зокрема, вчений вперше на території СРСР дослідив захворювання під назвою лімфоцитарний хоріоменінгіт; виділив з *Bacillus anthracis* третю, нуклепротеїдну фракцію; дослідив